

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

ואתחנן

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 18:00

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת ואתחנן תשפ"ג

מעטפה במספרה!!!

את כל הציוד שאתו הוא היה מספר, מדובר על ציוד של עשרות אלפי שקלים...

הוא אומר לעצמו: "בורא עולם, תודה לך על הכל!!! על כל מה שנתת לי, אני יודע שהכל ממך, לפתע, הוא נזכר שיש אצלו מעטפה של כספי צדקה שהוא אסף כדי לתת למשפחה שיש להם חולה בבית, ועוברים עליהם קשיים, שלא נדע.

הוא ניגש למגירה ששם היתה המעטפה, איך שהוא פותח את המגירה, וראה את הבלגן שיש שם, הוא הבין שהגנב הגיע גם לכאן, וכמובן שאם הגנב גנב מכונות תספורת, על מעטפות מהסוג הזה אין מצב שהוא יוותר.

אבל הספר לא התייאש, הוא הכנים את היד למגירה, והתחיל לחפש, ואז הוא מרגיש את המעטפה השמנה עדיין סגורה, מסתבר, שהגנב חיפש במגירה אבל לא ראה אותה, בורא

"וְאָהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ" [ו' ה']

המשנה במסכת ברכות [מ' ה'] דורשת על הפסוק הזה: "בכל מאדך" בכל מידה ומידה שהוא מודד לך, הוי מודה לו במאוד מאוד, והיינו, שצריך להודות לקב"ה בכל מצב, גם במצבים שנראים לא הכי טובים, אם נתבונן, נגלה כמה שבזרא עולם שומר עלינו.

סיפר הרב זילברשטיין: על מספרה בבני ברק, שכאשר הספר בא על הבוקר למספרה, הוא קולט שמישהו כבר היה פה לפניו... מי זה יכול להיות??? הרי לאף אחד אין את המפתחות של המספרה, וגם מה זה כל הבלגן הזה??? לקח לו כמה שניות להבין שהיתה לו גניבה במספרה בלילה, ובאמת, הוא שם לב שגנבו לו

שני ביקורים במספרה, היה שם גם 50 נח וגם צ'ק בסכום גדול... שאל אותו הספר: על מה זה??? אמר לו: הייתי אצלך פעמיים במספרה, אוקי, אבל זה נראה הרבה כסף בשביל פעמיים... שתי תספורות לא עולות כל כך יקר?!

אמר לו: הפעם הראשונה שביקרתי אצלך, זה היה באישון לילה... ואז לקחתי לך את כל הציוד של המספרה, והפעם השנייה, היתה אחרי שלשה ימים של הגניבה, חזרתי למספרה שלך, ואני שומע אותך עסוק בלספר לאנשים כמה שבורא עולם הציל אותך, במקום להסתכל על הגניבה שרוקנו לך את כל המספרה, בחרת להסתכל על כך שבורא עולם הציל את כספי הצדקה של אותה משפחה נוקת...!

את האמת אני אניד לך, אני רגיל לחזור תמיד למקום שעשיתי את הגניבה, ואני רגיל לשמוע אנשים שמתלוננים על המשטרה שלא עושה כלום, על העיריה שלא עוצרת את הפשע בעיר, ומתלוננים על כל העולם ואשתו, רק את בורא עולם הם לא

עולם שמר את המעטפה הזו למשפחה.

בעל המספרה היה בימים הבאים עסוק בלספר לכל מי ששאל על מצבו, שהוא זכה לראות את בורא עולם בחוש, הוא ראה כמה הקב"ה רחמן, ואפילו שהגנב חיפש בתוך המגירה, בורא עולם היכה אותו בסנוורים, כדי שלא יראה את המעטפה הזו.

אמרו לו: הלו!!! אבל לך נגנב ציוד יקר, לא??? אמר להם: נכון! אבל תראו את ההשגחה של בורא עולם, איזה מדהים!!! כמה צריך להודות ולראות את הטוב בכל דבר!!!

לא להיות כפוי טובה, גם במצב שלקחו לך... גם במצבים כאלה, אם תפקח את העיניים, אתה תראה את ההשגחה של בורא עולם, כמה שהוא שומר עלינו, וגם בתוך דבר שנראה כביכול לא טוב חיצוני, בפנימי זה טוב!!! בורא עולם מכין לך את הטוב ביותר בשבילך...

העניין נשכח ממנו, אחרי כמה שנים באחד הימים הוא עמד ליד בית הכנסת, ניגש אליו אדם והגיש לו מעטפה סגורה וכתוב עליה תשלום על

עליו חסדים, אומרים לו: אם אתה
אומר שטוב לך, בוא נראה לך מה זה
טוב...

פק"מ עם תשואה של

100%

סיפור בלעדי לקוראי הגיליון
"מקשיבים לקולך": השבוע סיפר לי
אדם, שאשתו עבדה בהוראה במשך
שנים, ואחרי כמה שנים היא למדה
מקצוע אחר, ועזבה את ההוראה,
שאדם עובד במקום מסויים ועוזב,
מגיעים לו פיצויים על כל התקופה
שעבד שם.

בדקו בשבילה מהו הסכום שהיא
אמורה לקבל, והסכום הגיע לסכום של
30,000 ₪ הסכום הזה נפל עליו כמו
שאומרים באמצע החיים, טוב, מה
עושים עם סכום כזה????

הוא החליט שהכי טוב בשבילו זה
להפקיד את הסכום הזה באיזה גמ"ח
שמלווה כספים לאנשים שנוקקים,
ובמקום שהכסף ישכב באיזה פק"מ

מכניסים בפה שלהם, הם מאשימים
ומאשימים... אבל אתה במקום
להאשים, בחרת להסתכל על כך
שבורא עולם הציל לך את המעטפה,
והאמונה הזו שדיברת עליה נכנסה בי,
וזה הוביל אותי לחזרה בתשובה, ולכן
אפילו שנראה לך שאין קשר בין
המצולם לכתבה, אני לא נראה האיש
הגנב, אבל אתה לא ראית אותי פעם...
(🙏) ומאז ועד היום עברו הרבה מים
בירדן, והשתנתי לבלי הכר.

ובמעטפה כאן יש את כל הכסף של
מה שלקחתי ממך ללא רשות אז, וגם
על התספורת של כמה ימים אחרי...

בשום פנים ואופן, אני לא מוכן לקחת
שקל, אני מוחל לך בלב שלם, ואני
שמח לראות שזה גרם ליהודי לחזור
בתשובה... אמר הספר.

קח את הכסף הזה, ותעשה איתו
מסיבת הודיה לה' על כך שחזרת
בתשובה...

מסתבר, שאם אדם מודה לקב"ה על
כל הקורה אותו, הוא רק ירויח מזה,
כיון שמי שמודה לבורא עולם, מושך

לך אפשרות? תנצל את האפשרות הזו לעשות חסד עם הזולת!!! אל תשכח, משותפות עם בורא עולם מעשיית חסד, רק מרויחים!!! ולא רק בעולם הזה, אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא...

מי נותן דירה על ארוחת צהריים???

סיפור בלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים לקולך": סיפר לי השבוע אדם, בעל אולם מאזור הצפון, אחרי סיום אירוע, באופן קבוע, נשארות כמויות הזויות של אוכל, ואוכל טוב... בעיקרון, מבחינת החוק היבש, הוא צריך לזרוק את האוכל שנשאר, אבל בתור ילד שגדל בבית עם ערכים, לעזור לאנשים, הוא לא יכול לראות את ה"כל תשחית" הזה, במיוחד שיש אנשים שבקושי יש להם מה לאכול...

מה שהם היו עושים, שבסוף כל אירוע, הם היו מארגנים את האוכל בחמגשיות ומחלקים אותם לאנשים שאין להם מה

ויעשיר את הבנק... הוא העדיף לתת את הכסף הזה לגמ"ח שהכסף יעבוד ויעשה גמילות חסדים בזמן הזה.

היו לו בתחילה קצת מחשבות, אולי כדאי לשים בפק"מ, אחרי הכל אתה מרויח קצת, שהסכום עולה לאט לאט.

אבל הוא אמר לעצמו: אם אדם נותן את הכסף לגמ"ח, אין ספק שבורא עולם יחזיר לו הרבה יותר, בורא עולם משלם הרבה יותר מתוספת כמה גרושים שהבנק נותן...

הוא נתן את הכל לגמ"ח, ומידי פעם שהיה צריך השלמת הכנסה, הוא היה מושך קצת משם, אחרי כמה חודשים הוא מקבל מכתב מאותו מקום שהיא עבדה, שהם עשו חשבון חדש, והם גילו שמגיע לה עוד כסף, ולכן בימים הקרובים יכנס לחשבונכם עוד סכום על סך 30,000 ₪ מדהים!!! במקום לשים את הכסף בפק"מ, והיה מרויח כמה אחוזים בודדים, הוא עשה את העסקה עם בורא עולם, ובורא עולם החזיר לו 100% תשואה...

כל אדם, שקצת שכל בקודקודו, יודע ששווה לחטוף מצוות, בורא עולם נותן

ובצוואתה היא רשמה את כל נכסיה לבעל האולם, על כך שהוא חשב עליה והביא לה אוכל כמה פעמים בשבוע, מדובר על וילה של כמה מיליונים... כולל חשבונות בנק עמוסים בכסף.

כשאדם עושה טוב, ברוב המקרים, הוא יזכה לראות איך הטוב שהוא עשה עזר לו במשך החיים, לא תמיד זה במייד, אבל בורא עולם רואה את כל המעשים הטובים האלה וזוכר אותם, וכבוא העת הוא נותן סייעתא דשמיא בתחומים רבים.

שלמה המלך אומר ב"משלי": "רַדְּף צְדָקָה וְחֶסֶד יִמָּצָא חַיִּים צְדָקָה וְכְבוֹד" [כ"א כ"א] הגמרא במסכת "בבא בתרא" דורשת: מי שרודף לעשות צדקה, אם הקב"ה רואה שבנפשו הדבר, הקב"ה ממציא לו מעות כדי שיעשה בהם צדקה, פירושו: שהקב"ה עושה אותו עשיר גדול כדי שיוכל לתת צדקות ולעזור לאחרים.

לאכול, או כל מיני אנשים ערירים, שאין מי שיבשל להם, או שאין להם אמצעים לבשל... לכל מיני מעוטי יכולת.

את האמת, שזה לא היה קל, אחרי כל אירוע לדאוג לזה, כיון שגם ככה הם דואגים לתחילת האירוע, ולדאוג גם בסוף האירוע לארגון האוכל זה לא היה פשוט בכלל, אבל מה שהיה מחזיק אותם, זה הסיפוק!!! לדעת שהאוכל לא נזרק לפח, ושה מגיע לאנשים שזקוקים לזה וגם משמח אותם, אחת מהנשים שהיתה נעזרת בהם, היתה אישה ערירית, וכל פעם שהביאו לה, היא נהנתה מהשפע, ובעיקר מהיחס שהיתה זוכה מאותם אנשים שחילקו.

אין לנו מושג, מה עושה היחס שאנחנו נותנים לאנשים מבוגרים, כשבילנו, זה אולי קצת מאמץ, אבל בשבילם, זו החייאה לכל דבר, החיית אותם, אתה שואל בשלומם, בשלום הילדים, אתה מרים אותם לגבהים...

אחרי כמה שנים, שאותה אשה נהנית מהאוכל שלהם, ומהיחס שהם נתנו לה, הגיעה זמנה להיפטר מן העולם.

קבוצה לא סגורה!!!

שהשכר שיגיע יהיה הוגן, לכן נותנים לנו נסיון קשה יותר.

את הסיפור הזה מספרת אשה: על התקופה שבה היא היתה בתיכון, בכיתה י"א, הן היו קבוצה של חמש בנות שיצאו ל"מחנה", סוג של "נופשון" בן שניים עד שלושה ימים, הם התחילו את הנופש בטיול, והן היו אמורות לחזור בסוף היום למתחם האירוח, שם הן יתארגנו בחדרים יאכלו ארוחת ערב, ויעברו לתוכניות במקום אל תוך הלילה.

הן שמו לב שיש איזו בת שנדבקת אליהם מתחילת הטיול... הן ניסו "לנער" אותה בעדינות, שתחפש לה קבוצה אחרת, בנות אחרות, אנחנו כבר מגובשות, ואין לנו כח להכניס עוד מישהי לחבורה שלנו...

אבל בכל תמונה היא דחפה את האף שלה... ולא ידענו איך לשחרר את הדבק הזה מאיתנו... מה שכן, היה ברור לנו שאנחנו לא הולכות להגיד לה את זה בפנים, שהיא תזוז מאיתנו, כיון שלא רצינו לפגוע בה, אלא רצינו לתת לה שתרגיש לבד ותבין שהיא לא רצויה בחברתנו.

בתקופה בזו, רגע לפני שיוצאים לחופשה, בדיוק עכשיו, אנחנו מסיימים תקופה של אבילות, שכל כולה נגרמה בעוון "שנאת חנם", על כך שאחד אוכל את השני, אנשים התבלבלו, במקום לאכול אוכל, אוכלים אנשים... (🙄) חשוב לצאת מהימים האלה עם תוכנות לחיים, מי שיקח מהימים האלה את מידת הסבלנות בבין אדם לחבירו, יגלה קצת יותר הבנה ביום יום, אזי הוא יהיה המרויח העיקרי מכל התהליך.

הבעיה, שלא תמיד אנחנו במצב שרוצים לעבוד על הנושא הזה, לפעמים זה יכול להיות באמצע טיול או משהו בסגנון, שפשוט אתה אומר לעצמך, עם כל הכבוד לכל מה שלמדתי, אבל עכשיו אין לי כח ליישם את זה, כמו שאומרים: "זה גדול עלי..." עכשיו קשה לי... כל מיני תירוצים מתירוצים שונים, צריך לדעת ש"לפום צערא אנרא" כגודל הצער כן גודל השכר.

ככל שהנסיון יותר קשה, כך השכר שמחכה לנו הוא גדול יותר, ולכן כדי

ולא נחכה שהיא תנסה להיכנס, ואם כל אחת מאיתנו תוותר, זו עת רצון לכולנו, וכל אחת תבקש בזמן הזה מבורא עולם בקשה, בזכות הויתור.

כולן הסכימו, וכל אחת ביקשה משהו שהיה חשוב לה, אני ביקשתי שיהיה לאחי שידוך, מכיון שהוא זקוק לישועות, ובחזור מהמחנה עודכנתי שהוא באמצע הצעת שידוך טובה, שבסוף, הם סגרו ביניהם לחיים טובים ולשלום.

חברתי ביקשה בשביל אחותה, שתפקד בזרע של קיימא, וגם כאן ראו ישועות, ואחרי שנה אחותה נפקדה, שאר החברות, אני לא מעודכנת מה הן ביקשו, אבל אני בטוחה שבורא עולם שמע לבקשות שלהן ומילא אותן.

אני מודה לה' יתברך, על כך שחברותי שמעו והסכימו, קראנו לאותה חברה, ואמרנו לה שכל כך כיף לנו בחברתה, והחלטנו שהיא תהיה איתנו בחדר, ושאלנו אותה: האם היא מסכימה לכך? כמובן שהיא הסכימה וזרחה מרוב אושר, שבמקום להרגיש קרציה אנחנו מצרפות אותה, ואנחנו אלה שמבקשות ממנה בצורה מכובדת.

היו קטעים שהיינו ממש כועסות ומסמנות אחת לשנייה עם העיניים: "יאל"א שתזוזי כבר, יואווי, מה זה הדבק הזה???" זה יותר חזק מדבק 3 שניות 😊.

כמובן, שלאחר המחנה, הבנו, עד כמה נהגנו לא נכון, עד כמה נהגנו לא כמו שצריך, אבל אז, כשהיינו באמצע הטיול, לא כל כך חשבנו מה אנחנו עושות, או למה אנחנו גורמות...

אם בכל זמן הטיול יכולנו לדחות אותה ולהתחמק ממנה, אבל כשהגענו בסוף היום לבחירת החדרים, היה ברור שהיא תנסה להידחק לחדר שלנו, והיא לא השאירה לנו הרבה ברירה, והיינו חייבות להחליט אם אנחנו אומרות לה בפירוש, כמו שאומרים: "ברחל בתך הקטנה" שאנחנו לא מעוניינות בחברתה, או שפשוט אנחנו מכניסות אותה ולא פוגעות בה...

בקוראת קבועה של הגליון "מקשיבים לקולך", נזכרתי, שכל מה שאדם עושה, לעצמו הוא עושה, ומי שמוותר לא מפסיד!!! מיד אמרתי לחברות שלי: "אני חושבת שכדאי לומר לה שאנחנו מצרפות אותה לחדר שלנו,

שזה היה אחר כך מתנקם בה בכל הטיפול בבית עם האחים שלה.

אז חוץ מזה שהרווחנו שויתרנו, ובורא עולם שילם לנו במזומן, גם הרווחנו שעזרנו לה לשאוף קצת אוויר, ולהתמלא בכוחות מחודשים, והכל עם חיוך וקצת הארת פנים, להראות לחברה כמה היא רצויה, זה דבר שכל אחד מאיתנו יכול לעשות, בלי הרבה מאמץ, להרים את השני על ידי שאומרים לו מילת עידוד ומפרגנים לו.

אין לנו מושג מה עובר על השני... מה מנהל הבנק אמר לו היום בבוקר, מה לעשות?! הדברים האלה עדיין לא כתובים על הגב של כל אחד... 😊 ולכן, עם קצת זהירות אפשר להינצל מפגיעות בחפים מפשע.

מאזורר או הרצאה???

סיפרה אשה שהזמינו אותה למסור הרצאה בנושא "שמירת הלשון" למשך שעה, באולם גדול שהיו בו הרבה נשים, ולא רק זה, השיעור אמור לעבור בשידור ישיר ל"קול הלשון"

היא נכנסה לחדר שלנו והיה ממש נעים בחברתה, היא לא הציקה, היא היתה די נחמדה ונראה שהצעד שעשינו עשה לה ממש טוב.

שנה לאחר אותו "מחנה", התוודעתי לכך שלאותה חברה, באותה תקופה של המחנה, היה אח חולה בבית, שכל הטיפול בו נפל על אמא שלה, והיא היתה המתפקדת הראשית בבית, שלא נדע, שלא נדע מה זה לשלוח ילדים כל בוקר בלי אמא, האמא היתה בבית החולים, צמודה לאחיה, והיא היתה צריכה לתת להם את הנשיקה של ה"בוקר טוב" ולקבל אותם בחיוך בצהריים, ולהשכיב אותם ברוגע, היה עליה משא ממש כבד, ואיך שחגיע הזמן ללכת למחנה, אמא שלה התעקשה שהיא תלך, כדי שתהיה לה מנוחה וקצת אוויר לנשימה, כדי שתתמלא בכוחות חדשים.

ותודה לה!!! אין, אין מילים!!! תודה לבורא עולם שכיוון אותנו להיות לה לעזר באותה תקופה, אני לא רוצה לחשוב מה היה קורה אילו היינו רוחות אותה, אילו לא היינו מצרפות אותה, יכלנו בלי משים לשבור אותה, וכמובן

הפדיחה... היא התיישבה ליד אחת הנשים, לא פחות ולא יותר ליד זאת שאמרה: "מי צריך את זה בכלל..."

אותה אישה פונה אליה, ואומרת לה: תשמעי, איזו הרצאה יפה!!! אין דברים כאלה, אני ממש מודה לך, חיזקת אותי בנושא של שמירת הלשון.

מהההההה, נהנית????? שאלה המרצה כשכולה המומה.

אותה אישה נפנעה, ואמרה: למה את כהלם שנהנית??? מה אני נראית לך אחת שלא מבינה??? או אחת שלא בקמע של חיזוק??? ענתה לה המרצה: פשוט, משום שכתחילת ההרצאה את אמרת שלא צריך את ההרצאה שלי, ולכן אני כהלם שנהנית...

אני????? שאני יאמר דבר כזה????? בטח שאמרת!!! כולם שמעו, ואפילו זה מוקלט, את יכולה להתקשר ל"קול הלשון" ולשמוע את השיעור מוקלט, ותשמעי איך את צועקת בתחילת השיעור: "מי צריך את זה בכלל..."

ושתדעי לך! שבגלל המילים שלך, כל סדר ההרצאה שהכנתי הכל התבלבל

ואמורות להיות נוכחות בשיעור הזה ב"משתקלל" אלפי נשים...

היא הכינה את הכל, כל הנשים הגיעו והתיישבו, ואז אישה אחת שיושבת בשורה הראשונה, צעקה: מי צריך את זה בכלל... כאילו, מי צריך את ההרצאה שלי, הייתי המומה איך לא צעקו עליה, איך לא העירו לה, כך סיפרה המרצה.

ההערה הזו לא היתה במקום, ותוסיפו לזה גם את העובדה שהמיקרופונים כבר היו פתוחים, והשידור ישיר כבר התחיל, בקיצור הפדיחה היתה מושלמת...

סיפרה המרצה שמאותו הרגע, הראש שלה לא היה במקום... וכל סדר ההרצאה שהיא הכינה הכל התבלבל לה, ובמקום הרצאה של שעה, היא סיימה אחרי עשרים דקות... המארגנים היו המומים, הללו!!! דיברנו על שעה, הם אמרו בינם לבין עצמם, כנראה היא הרגישה לא טוב או משהו בסגנון.

איך שהיא סיימה את ההרצאה, היא ירדה מהר מהבמה וניסתה להיבלע בין הקהל, כמו שאומרים, לרכך את

אמר כזה משפט, אפילו בצחוק, זה מראה איפה הראש שלו נמצא.

לכן אדם חכם, חושב היטב, היטב מה הוא מוציא מהפה, ובמיוחד שם לב מי שומע אותו??? ואיך זה יכול להתפרש????

ועוד דבר, רואים בסיפור הזה, עד כמה יש צורך ללמד כף זכות, אותה מרצה אם היא היתה מבררת ובודקת למה התכוונה אותה אשה, היתה נחסכת ממנה הרבה עוגמת נפש, או מספיק שבלב שלה, היא היתה מלמדת עליה כף זכות, שהיא לא התכוונה להרצאה שלה, כמו שהיה באמת, היא היתה חוסכת מעצמה את עוגמת הנפש שהרסה לה את כל ההרצאה.

מה ההבדל בין מורה

לאבא???

"וְשִׁנְנֶתֶם לְבָבְךָ" [וי' ז']

סיפר אבי מורי שליט"א: על הגאון ר' יהודה קרביץ שהיה מגיד שיעור בישיבה, והרגיש שישנה אורח של

לי, ובמקום למסור אותה במשך שעה, מסרתי את ההרצאה רק עשרים דקות.

היא ניסתה להיזכר, אולי היא אמרה משפט דומה, משפט שמזכיר בערך את אותו משפט, ואז נפל לה האסימון, זה היה בתחילת ההרצאה, שאחת המארגנות רצתה להדליק את המאזינר שהיה באזור שלה, והיא אמרה בקול: "מי צריך את זה בכלל!" הבעיה, שכל מי ששמע את הצעקה הזו, לא הבין למה היא התכוונה, וזה היה נראה שהיא אומרת את זה על המרצה, ולכן המרצה לקחה את זה קשה.

אבל את הנעשה אין להשיב, מילה שנאמרה אי אפשר להחזיר אותה, גם חוק הגנת הצרכן לא יעזור פה... אם קנית ספה, מקרר, או כל דבר אחר אתה יכול להתחרט תוך כמה ימים וחייבים להחזיר לך את הכסף, אבל אם הוצאת מילה מהפה, פה אין 14 ימי עסקים, אי אפשר להחזיר את הגלגל לאחור.

גם אם תתנצל ותאמר שלא התכוונת, תמיד יש את האלה שיגידו שאם הוא

ביום ראשון, טוב! אז תבוא לשאול במוצאי שבת, אמר החזו"א.

הוא לא הבין מה יכול להתחדש במהלך השבת, שהרב לא יכול לומר לו עכשיו, אבל אם החזו"א אמר, אז הוא יודע מה הוא עושה.

במהלך השבת, שהיתה שבת "פרשת ואתחנן" העלו אותו לתורה לעליית שישי, העלייה הזו מתחילה בקריאת שמע, ואחרי שסיים את הקריאה, הוא נזכר באדם שהגיע לחפץ חיים, ושאל אותו האם לענות בחיוב להצעה שהציעו לו רבנות בעיירה מסוימת???? והוא שואל כיון שיש שם הרבה מה לעבוד ולהשקיע????

החפץ חיים אמר לו: אתה הרי אמור להישאר פה לשבת, בשבת קיבל עלייה של עליית שישי, ואמר לו: הנה קיבלת תשובה על מה ששאלת, וזה אומר שמה' יצא הדבר.

מהי התשובה???? מה הוא ראה בעליית שישי????

במוצאי שבת הוא בא לפני החזו"א, ואמר לו שהוא חושב שהוא קיבל את התשובה בקריאה שהוא עלה שקראו

קלות ראש וליצנות, צריך לדעת שליצנות זה כמו מנגן משוח בשמן שכל חץ מחליק עליו, כך הליצנות לא נותנת לאדם לשמוע ולהתקדם.

ואמר להם שהוא הולך לשבת חתן בתל אביב, והוא רוצה ביום שישי ללכת לחזו"א ולשאל אם להמשיך ללמד אותם.

הוא הגיע לחזו"א, וסיפר לו שהוא מלמד בישיבה ומרגיש שבשיעור שלו יש אוירה של ליצנות האם להמשיך ללמד אותם או לא???? שאל אותו החזו"א: איפה הישיבה???

ענה לו הרב: בירושלים, וכאת עד לכאן מירושלים??? אז באותם ימים הנסיעה לא היתה קלה בכלל, ענה הרב קרביץ לחזו"א: הגעתי לשבת חתן בתל אביב, ולכן ניצלתי את ההזדמנות לבוא קצת מוקדם, כדי לשאול את הרב על כך שחשבתי לעזוב את הישיבה, כיון שיש שם קלות ראש וליצנות, ואני יודע, שליצנות אחת דוחה מאה תוכחות, ואי אפשר לעבוד עם מי שליצן...

החזו"א שאל אותו: מתי אתה מתכנן לחזור לכיוון ירושלים??? ענה לו:

סיסמא שלא
מלמדים!!!

"וְשִׁמְרֶתֶם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא
חֻקְמֹתְכֶם וּבְיַנְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה" (ד' ו')

הביא אבי מורי שליט"א את שאלת ר' רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל: הרי חוק זו מצוה שמעמה לא ידוע לנו, כמו מצות כלאים, שעטנו, מאכלות אסורות.

ואם מעמם אינם מובן, איך אפשר לומר שזו החכמה שלנו לעיני העמים... מה שייך פה חכמה??? הרי זה דבר שאינו מובן????

ותירץ במשל: לחולה שסבל יסורים מרים וחזקים, הביאו לו רופא מומחה שלא הביא לו תרופות מרות או זריקות וכד', אלא ציוה עליו שיעשה דיאטה קפדנית, מה יאכל ומה לא יאכל, ושיפסיק לאכול חמצוצים 😊 ואחרי כמה ימים החולה הבריא.

במקרה הזה, אין עניין להבין למה דווקא לא לאכול את המאכל הזה,

בתורה "ושננתם לבניך" ופירש רש"י: בניך אלו התלמידים, שהתלמידים קרויים בנים.

וחשב לעצמו, אילו היו לו בנים ליצנים, קלי דעת, האם הוא היה מתפטר מלהיות אבא??? האם הוא היה מסרב לנסות להחזיר אותם למוטב???

אותו דבר בתלמידים, אם תרגיש אותם כמו בנים, תהיה לך סבלנות אחרת אליהם, ובמקום להתעצבן מכל שטות, אפשר מידי פעם ליהנות מהחכמה של הילדים, מהיצירתיות ומהמעוף...

אויש, כמה שהם מתוקים!!!

אמר לו החזו"א: אם כך, יש לך כבר תשובה, תיסע לחיים טובים ולשלום.

כשיצא מבית החזו"א, הוא הבין טוב מאוד למה החזו"א אמר לו לבוא במוצאי שבת...

יש דברים שגדולי ישראל רואים, ועם כל הכבוד לחכמה האדירה שאנחנו מרגישים שיש לנו היום, כל אדם שני עף על עצמו... וזה בסדר, רק צריך לשים לב שיש חומי חשמל 😊 אבל יש דברים שרק גדולי ישראל, ממרומי דרגתם, רואים, ואנחנו גם אם נטפס על כיסא זה לא יעזור...

הבוקר ברגל ימין, תדע לך!!! אתה כל היום תתנהג אחרת, תבעם פחות, תקפיד פחות, אתה תהיה איש יותר שמח, איש יותר רגוע.

הרווח הוא בכל המובנים.

ועוד דבר, ראיתי בספרים הקדושים, שכאשר אדם עושה לעצמו סדר לימוד כל יום אחרי התפילה, זו שעת רצון, זו עת רצון גדולה, אם תשאלו: למה???? כיון שבאותו רגע, הוא מראה לבורא עולם שהכל הבל הבלים, הוא מתחיל קודם את היום עם בורא עולם, עם שיעור תורה, אומר בורא עולם: אם אתה עוזב הכל בשבילי, גם אני כביכול, אעזוב הכל בשבילך, ומה שאתה צריך בורא עולם נותן לך כפול, ולא רק זה אלא גם אומר לך את העודף תשמור לעצמך...

סיפר בחור חוזר בתשובה: הדבר שהביא אותי למהפך, זה קרה ביום אחד ראיתי מצגת על "מלחמת העולם הראשונה" וראיתי חייל רוסי תופס חייל גרמני, ועומד לירות בו, הגרמני שהמוות עמד מול עיניו, קרא: "שמע ישראל".

ולמה לאכול את המאכל הזה, כיון שמסתכלים על התוצאה, ואם התוצאה היא שהוא הבריא, כל אחד מבין שזה עובר מצויין, וזו הדרך.

גם במצוות שהם חוקים ואינם מובנים, כי לא נתגלה לנו טעמם, אם מתבוננים באדם את המצוות האלה לאן זה מוביל אותו, איך זה משנה לו את כל ההתנהגות, את כל הסבלנות, את כל הקונספט, זה כבר מספיק להבין שזה עובר מצויין.

ברוך השם, זכינו!!! ויש כל בוקר שיעור אחרי התפילה, אחרי תפילה זה זמן שלפעמים לחוץ, ובמיוחד שאנשים עובדים או צריכים לעזור בבית, ואתה רואה אנשים שיושבים בשיעור, ואחרי השיעור הולכים שמחים כאילו נתנו להם מיליון דולר...

והם אומרים לך: יום שאני נמצא בשיעור, כל היום הולך לי אחרת עם סייעתא דשמיא לא רגילה.

מה קשור שיעור של עשרים דקות שמשנה את כל היום???? התשובה היא: כן, כן, אם אתה מקיים את מצוות ה', אם אתה מתחיל עם בורא עולם על

ישראל, כיון שאם משה רבנו היה בונה את בית המקדש, הוא לא היה נחרב לעולם, וח"ו במקום שבורא עולם ישפוך חמתו על עצים ואבנים, הוא היה מכלה את עם ישראל, ח"ו.

ולא מוכן, למה בורא עולם לא אמר לו מלכתחילה: אל תתפלל, למה בורא עולם נתן למשה לחיות באשליות שהוא הולך להיכנס לארץ, ורק אחרי 515 תפילות, הקב"ה אומר לו: שאין לו מה להתפלל על הדבר הזה, כיון שאין שום סיכוי בעולם שיכנס, למה לא אמרו לו את זה כבר בתפילה הראשונה???

את התשובה על זה, צריכים כל אבא וכל אמא שתהיה להם בכים, בורא עולם לקח את כל התפילות של משה ושמר אותן, כדי שבהמשך הדורות, כאשר עם ישראל יצמרכו ישועות, בורא עולם ימשוך ממאגר התפילות, אם לא לו, אז לבנים שלו, ואם לא להם אז לנכדים שלהם וכן הלאה... יש מושג של "שיחה שלא נענתה" אבל אין מושג של "תפילה שלא נענתה".

כל תפילה שאדם מתפלל נכנסת למאגר, וכאשר הוא צריך ישועה, אם

החייל הרוסי הנמיך את רובהו, וסיים: "ה' אלוקיני ה' אחד".

אלו הן המילים היהודיות היחידות בכל המצגת.

אמרתי לעצמי, תראה מה זה, הסיסמא היהודית הזו, הצילה את החייל הגרמני, אבל למה לא לימדו אותי את הסיסמא היהודית???? למה לא ילמדו את הילדים שלי את הסיסמא הזו???? זה מה שגרם לי לבדוק איך מגיעים לסיסמא הזו, ולהכיר את היהדות מקרוב.

מאגר שלא נגמר!!!

"וְאֶתְחַנֵּן אֶל יְהוָה בְּעַת הַהוּא לְאמֹר" [ג' כ"ג]

חז"ל אומרים: שמושה רבנו התפלל להיכנס לארץ 515 תפילות כמניין "ואתחנן", כדי שבורא עולם יזכה אותו להיכנס לארץ, ובסוף בורא עולם אומר לו: "רב לך, אל תוסף דבר אלי" כיון שבורא עולם לא רצה שמושה יכנס לארץ, והחשבון היה לטובת עם

ואמר לו החפץ חיים: אתה רואה מה זה נקרא להתפלל?! זה נקרא להתפלל!!! שכל הדפים צהובים מהדמעות!!!

כמוכן שהיום, אין כפתור שאתה לוחץ וזולגות הדמעות, אז איך אנחנו שומעים על אנשים שרק התפללו על הילדים, וישר הם בוכים עם דמעות, איך????? מה המצב שלהם כזה גרוע שלכן הם בוכים????? אותו דבר בימים האלה, שאומרים כולם תיקון חצות, גם מי שלא נוהג לומר תמיד.

אתה יכול לראות אנשים שיושבים, ורק מתחילים תיקון חצות ומעיין הדמעות מתחיל בזרימה כזו שלא מביישת את הבניאם... ואתה שואל את עצמך: איך??? אולי הם בוכים על משהו אחר????? ואם לא, אז למה שאני מתפלל על הילדים, למה שאני אומר תיקון חצות אני לא בוכה כמותם??? ובשבילי להוציא דמעה זה פרויקט רציני... [כמוכן בלי בצל ☺]

אחרי שהתכוונתי בדבר, אני חושב שכל ההבדל בינינו, הוא: "ההתכוונות" זה הכל!!! אם אדם

זה הוא, או המשפחה שלו, או אשתו או הילדים, הקב"ה משתמש במאגר התפילות שלו, ושולח ישועה.

הרב חייקין זצ"ל, תלמידו של ה"חפץ חיים" שהיה ראש ישיבה ב"אקס לה בן" בצרפת, הוא היה נושם את המושג "חפץ חיים" והוא הרים את כל קרן התורה ב"אקס לה בן", וסיפר לי תלמיד חכם שלמד אצלו, שלא היה יום שהם לא שמעו את ה"חפץ חיים", וכשנפטר הרב חייקין, אמרו שהחפץ חיים נפטר פעם שניה...

סיפר הרב חייקין זצ"ל: על אדם שבא ל"חפץ חיים" והתלונן שהוא מתפלל הרבה על דבר מסוים, ונראה לו שאין קליטה ☺ הקו לא עובד, לא שומעים אותו.

אמר לו ה"חפץ חיים" שיביא את ספר התהילים שלו, הלך אותו אדם והביא את התהילים שלו לחפץ חיים, החפץ חיים דפדף בתהילים, ואמר לו: זה נקרא להתפלל??? אני אראה לך מה זה נקרא להתפלל, והביא לו את התהילים של אמא שלו, שכל הדפים של התהילים היו צהובים מרוב הדמעות שאמא שלו הזילה והתפללה,

בידיעה, ולכן אין פלא שהדפים של התהילים שלה היו ספוגים בדמעות.

מסופר: על אשתו של ה"חפץ חיים" שבאחד הימים נכנסה השכנה וביקשה סיר [סיר של אוכל] בהשאלה, אשתו של החפץ חיים אמרה לה: אין לי בעייה להשאיל לך, אבל אם לא אכפת לך, תבואי עוד חצי שעה...

החפץ חיים ששמע שאשתו דחתה את השכנה, התפלא מה העניין לדחות אותה, אם יש לך, אז תביאי לה עכשיו???

אמרה לו אשתו: את השכנה הזו, אני מכירה לא מהיום, ואני יודעת שהיא לא מנקה את הסירים כמו שצריך, היא לא משקיעה על הנקיון שלהם, ואני מאוד מקפידה על הנקיון, ואני חוששת לתת לה סיר מצוחצח, כדי שבעלה לא יפול עליה... "תראי איך את מנקה, ואיך אשתו של החפץ חיים מנקה", לכן אמרתי לה שתבוא עוד חצי שעה, בינתיים אני אלכלך את הסיר, וכך היא לא תתבייש, ושלום הבית שלה לא יתערער בגלל איזה סיר...

מדהים לראות, עד כמה צריך לחשוב מחוץ לקופסה, אלה דברים, שלא

מתבונן, אז הכל נראה אצלו אחרת, אדם שמתבונן הוא מבין שילדים זה לא משחק ילדים, עם כל הכבוד, גידול ילדים זה לא טטריס... שאתה צריך לסדר שכל אחד ישב על המשבצת הנכונה, זה משהו הרבה יותר מורכב, ועל כל צעד ושעל אתה חייב את עזרתו של הקב"ה, ובלי סייעתא דשמיא, הכל תקוע!!!

מי שמתבונן היטב, ממילא, התפילה שלו נראית אחרת, הוא לא לוחץ על כפתור של דמעות, אלא הוא לוחץ על כפתור ההתבוננות, והדמעות זולגות מעצמן, אותו דבר, בתיקון חצות, מי שמתבונן ומבין את גודל החורבן, איך שהוא מתחיל תיקון חצות הדמעות יזרמו לבד.

זהו שם המשחק: "התבוננות" וזה לא רק בגידול ילדים, אלא בכל דבר ועניין, אנחנו חייבים את הקב"ה צמוד אלינו, בלי עזרתו הצמודה של בורא עולם אנחנו לא מתחילים...

אמא של החפץ חיים נשמה את מה שאנחנו יודעים, שכל ילד צריך תפילה, שכל ילד בשביל לגדול צריך הרבה סייעתא דשמיא, אצלנו, זה רק

אחד מהפרויקטים שיצאו בזמן האחרון, הוא עניית אמן בכרונותא, להודות לבורא עולם, כשאחד מברך והשני עונה "אמן", ואחרי זה הם מתחלפים בתפקידים, זה שענה אמן הוא מברך, ואילו השני עונה "אמן" לברכותיו, זה סך הכל סיפור של כמה דקות, והריוח הוא עצום.

כיון שמי שמודה לבורא עולם, מי שמברך את בורא עולם, מקבל הגנה אחרת ממנו, כיון שעל ידי ההודיה שלו, הוא מושך עליו חסדים, מה גם, שכאשר אדם מברך ושומעים אותו, לא נעים לו לברך במהירות 😊 הוא מברך לאט, מילה במילה.

מסופר: על אדם שביקש מחבירו שיוציא אותו ידי חובה בכרכות השחר, והוא הסכים, וברך עם כל כוונות האריז"ל... עם כל העוצמה והכוונה!!! איך שהוא סיים, אדם שלישי רואה אותו מברך, אמר לו: הלוי, מה נסגר??? אתה ביקשת ממנו שהוא יוציא אותך ידי חובה בכרכות השחר, והבנתי ממך שאתה לא יכול לברך??? אז למה אתה מברך עכשיו??? מה נסגר???

תמיד אתה מרגיש שאתה צריך להיכנס לחשבונות האלה, אבל בכל זאת לראות מישהו שכן נכנס ומחשבן מעבר למה שצריך, זה מחמם את הלב!!!

זה מה שבורא עולם מצפה מאיתנו, שנראה כל אחד את מעלת חברנו ולא חסרונם.

אחרי סיפור כזה, המשפט "מאחורי אדם גדול עומדת אישה גדולה" מקבל משמעות אחרת.

שידוך של אמן!!!

ידוע מה שאומרים חז"ל: שגדול העונה אמן יותר מהמברך, והסיבה היא: שכאשר יש מי שעונה לברכות, הוא כביכול משלים את הברכה שהתחיל המברך, ועל ידי עניית ה"אמן" הוא מושך שפע לכל העולמות.

היום, אכשור דרא, [הדור התקדם] ישנם ארגונים שלקחו על עצמם, להכניס את נושא עניית "אמן" למודעות, על ידי כל מיני עידודים למיניהם.

מי שיענה אחרי אמן, אכפת לך לענות
 "אמן" אחרי ברכות השחר שלי? ???
 ענתה לה האשה: בשמחה!!!

היא בירכה כמו תמיד לאט, לאט,
 מחלקת את הברכה לשלושה חלקים:

1. ברוך אתה ה'.

2. אלוקינו מלך העולם.

3. פוקח עורים.

לאחר שסיימה את הברכות, שאלה
 אותה האשה המבוגרת שמאוד
 התפעלה ממנה, מה השם שלה? ???
 איפה היא לומדת? ??? היא ענתה לה
 ושכחה מהעניין...

אחרי שבועיים, אמא שלה סיפרה לה,
 שיש הצעה רצינית של משפחה
 טייקונים... היא התפלאה מי הציע את
 ההצעה הזו, כיון שעד היום כל
 המשפחות שהם השתדכו איתן, הן
 משפחות פשוטות. אחרי כמה פגישות,
 שהם הלכו לסגור וורט, היא פגשה את
 האמא של החתן ודברו ביחד ומאוד
 התפעלו אחת מהשנייה, בסיום השיחה,
 שאלה אותה האשה: את זוכרת
 אותי? ???

ענה לו אותו אדם: ראיתי שהוא מברך
 מהר, ובולע מילים... ורציתי לזכות
 אותו שיברך לאט, לאט,

חזק!!!!

סיפרה בחורת סמינר: שהתחיל להן
 מבצע של "ברכות השחר בחברותא",
 וכל יום, בדרך לסמינר, כיון שהיה להם
 זמן של חצי שעה נסיעה באוטובוס, הן
 התחילו לנצל את הזמן, היא וחברתה
 שישבה לידה, וכל יום הן היו מברכות
 את ברכות השחר ביחד, כשלכל אחת
 יש משהי שעונה אמן.

יום אחד, היא הפסידה את האוטובוס
 של הסמינר, ולא היתה לה ברירה,
 והיא נסעה באוטובוס של אגד, אבל
 כאב לה שהיום היא לא תוכל לברך
 מבלי שמישהי תענה אמן לברכותיה,
 ולכן היא פנתה אל איזו אשה מבוגרת
 שעמדה בתחנה, ושאלה אותה: שלום!
 את יכולה לעשות לי טובה קטנה? ???

כמה מדובר? ??? שאלה האישה
 המבוגרת.

אמרה לה: אני כל יום נוסעת עם חברה
 באוטובוס של הסמינר, ואנחנו מברכות
 ברכות השחר בחברותא, ועכשיו, אין

בנימה אישית, אני רוצה להוסיף: הרי היא בירכה תקופה ארוכה עם החברה שלי, מה קרה עכשיו???? למה דוקא במקרה הזה נפתחו לה השערים????

התשובה: שבאותה פעם, היה לה קושי, ובדקו אותה, עד כמה היא מוכנה להתאמץ על הדבר הזה, וברגע שהיא הראתה שהיא מוכנה להתאמץ, אז היא קיבלה את הישועה.

לא!!! ענתה הבחורה, למה שאזכור אותך, האם נפגשנו בעבר???? אמרה לה: לפני כמה שבועות, ביקשת ממני שאני אענה אמן לברכות השחר שלך.

ומאוד התפעלתי ממך, איך את מברכת בכזו צדקות, בכזו מתינות, אמרתי לעצמי, אני חייבת לחטוף אותה לבן שלי... מגיע לו משהו טוב!!! ביררנו עליך, ושמענו רק דברים טובים, ואני שמחה שהבן שלי זכה בך, והכל בזכות הברכות שהיא בירכה, אדם שמברך את בורא עולם, אדם שמודה לבורא עולם, מושך עליו חסדים וסייעתא דשמיא.

מעוניינים לזכות את הרבים???? זקוקים לישועות????

תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 30 חוברות להפצה

כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהוה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה

הגוראה [מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

חייגו כעת 052-7654865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
הילדה מוריה בת רחל תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
אלחנן בן לאה להצלחה בתורה ויראת שמים ○○○
אליהו בן סוליקה הי"ו ○○○
לזיווג הגון מרדכי ישראל בן שמחה הי"ו ○○○
ישראל בן ליזה הי"ו מרסל מסעודה בת זוהרה תחי' יהודית בת זוהרה תחי' ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
שולמית בת סוליקה תחי' ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○
ישראל עמור בן תמר הי"ו לזיווג הגון ○○○
נתנאל בן מרסל מסעודה הי"ו לזרע בר קיימא ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו ○○○
יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי' ○○○
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה ○○○
ליבי בת שירה תחי' ○○○
להצלחת ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל ○○○
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן ○○○
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל ○○○
פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א ○○○
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל ○○○
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחייחם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר